

INDEX

1) ENGLISH

2) ČESKY

1) ENGLISH

Jewish opinion of judge-rapporteur Jiří Zemánek, president of the concerned senates of the Constitutional Court of the Czech Republic in relation to Jewish racial persecution of Kristina Colloredo-Mansfeld in case III. ÚS 1283/17 also in the case of my above mentioned Orthodox anti-Jewish constitutional complaint in relation to legal permission of sale of animal carrions as the current most merciful possible meat (e.g. after veterinary autopsy and boiled in several waters in a pot under the lid), which died of themselves on principle of old age (see <http://www.spvzt.cz/UstStizn-ConstCompl-ENG.htm>)

III.ÚS 1283/17 of May 12, 2020

Opočno Castle - decision in the renewed proceedings (evidence of racial persecution)

**Czech Republic
Judgment
of the Constitutional Court
On behalf of the Republic**

The Constitutional Court, sitting in the Chamber composed of the President, Mr Jiří Zemánek, and Judges Josef Fiala and Radovan Suchánek (Judge-Rapporteur), has decided on the constitutional complaint of the complainant Kristina Colloredo-Mansfeld, represented by JUDr. Jakub Fröhlich, attorney-at-law, with registered seat at Spálená 84/5, Prague 1 - Nové Město, against the resolution of the Supreme Court of February 1, 2017, No 28 Cdo 3893/2016-1536, the resolution of the Regional Court in Hradec Králové of April 21, 2016 No. 26 Co 421/2015-1503, and the resolution of the District Court in Rychnov nad Kněžnou of September 22, 2015, No. 12 C 6/2015-1227, with the participation of the Supreme Court, the Regional Court in Hradec Králové and the District Court in Rychnov nad Kněžnou, as parties to the proceedings, and the State Contributory Organisation National Heritage Institute, with its registered seat at Valdštejské náměstí 162/3, Prague 1 - Malá Strana, represented by Mgr. Jiřina Svojanovská, attorney at law, with registered seat at Šilingrovo náměstí 257/3, Brno, as intervener, as follows:

The constitutional complaint is dismissed.

Reasons:

...

The decision of the Constitutional Court cannot be appealed.

Brno, May 12, 2020.

Jiří Zemánek , by his own hand

President of the Chamber

Dissenting Opinion of Judge Jiří Zemánek in Case III. ÚS 1283/17

The majority opinion of the members of the Third Chamber, expressed in the judgment rejecting the constitutional complaint of the complainant Kristina Colloredo-Mansfeld, deviates from the legal opinion of the Constitutional Court expressed in the case of the same complainant in the judgment of 5 March 2014, Case No. 2430/13, and therefore the question of proving the confiscation of her father's property during the period of non-freedom (from 30 September 1938 to 4 May 1945) on grounds of racial persecution as one of the conditions for the review of transfers of property occurring outside the relevant period (from 25 February 1948 to 31 December 1989) pursuant to Article 3(2) of Act No. 87/1991 Coll. on Non-judicial Rehabilitations, should have been submitted to judge in a plenary pursuant to Article 23 of Act No. 182/1993 Coll., on the Constitutional Court.

According to point 36 of the above-mentioned judgment, "It is sufficient for the fulfilment of the conditions of section 3(2) of the Act on Non-judicial Rehabilitations if racial reasons ... are present, even if they act together with other reasons for the occupying authorities' hate towards the persecuted person. It is not necessary, and indeed would be inappropriate in the decision-making of the judicial authorities of a democratic State governed by the rule of law, to establish clearly whether the applicant's father was of Jewish origin within the meaning of the so-called Nuremberg Laws ... It is sufficient to establish whether the occupying authorities could have acquired such a belief. The essential question is therefore whether the occupying authorities could have made a finding that the political attitudes and activities of the applicant's father could be connected with his racial origin, which was alleged in the said 1913 German Weimar historical and genealogical pocket list of all nobility of Jewish origin, which makes the evidence put by the applicant essential and decisive."

Instead of following this relevant case-law interpretation of the above-mentioned provision of the Act on Non-judicial Rehabilitations by the Constitutional Court, the majority opinion of the Third Chamber returns to the - already somewhat outdated - narrow definition of the conditions of property confiscations committed by the occupation authorities, according to the judgment of 16 December 2004, Case No. III ÚS 107/2004. The latter limited the possibility of reviewing the related interference with the right to property "only to the most extreme cases of injustice" ... "which must be understood as only the most extreme forms of racism, perpetrated during the Second World War, in particular in the form of the Holocaust", whereby the persecution was motivated at least in part, but not necessarily exclusively, by racial reasons, in addition to other, e.g. selfish, reasons.

If the majority opinion of the Third Chamber refers to the will of the "restitution" legislator, according to which not all past property wrongs can be redressed, but only "some", as well as to the principle of legal certainty as a fundamental element of a democratic state governed by the rule of law and the constitutionally guaranteed right to protection of property rights that have arisen as a result of subsequent property transfers, so that "it must be proved in proceedings before the general courts that a particular person has been deprived of his or her property rights precisely because of racial persecution" (point 31.), then, given the availability of information about the Jewish origin of the applicant's father to the occupation authorities and the difficulties associated with the immediate documentary proof of the racial motivation for the confiscation of his property more than 70 years later, such an interpretation of the fulfilment of the conditions of section 3(2) of the Act on Non-judicial Rehabilitations is contrary to the principle in favorem restitutionis, which - also as a moral imperative - has governed the restitution jurisprudence of the Constitutional Court from the beginning.

If the majority opinion of the Third Chamber sees in such a procedure an "ignoring" of the statutory conditions and limits of restoration of the right to property under the restitution legislation, which is not in accordance with its meaning and purpose (point 31.), but a means of circumventing the requirement to prove the relevant facts, then I cannot but consider such an opinion to be an expression of consent to a chicanerous application of the law, which is not worthy of the Constitutional Court as a judicial body for the protection of constitutionality under Article 83 of the Constitution.

In Brno, May 12, 2020

Jiří Zemánek

(Judgment of the Constitutional Court of the Czech Republic of May 12, 2020, Case No. III.ÚS 1283/17, [cit. 2021-07-04]. Available online:

<http://nalus.usoud.cz/Search/GetText.aspx?sz=3-1283-17>)

2) ČESKY

Židovské stanovisko soudce zpravodaje Jiřího Zemánka, předsedy dotčených senátů Ústavního soudu České republiky ve vztahu k židovské rasové persekuci Kristiny Colloredo-Mansfeldové ve věci III. ÚS 1283/17 **i v případě mé ortodoxně protižidovské ústavní stížnosti ohledně zákonného povolení prodeje zdechlin (zvířat) jako současného nejmilosrdnějšího možného masa (např. po veterinární pitvě a převařeném v několika vodách), které zemřely sami od sebe zásadně na stáří** (viz <http://www.spvzt.cz/UstStizn-ConstCompl.htm>)

III.ÚS 1283/17 ze dne 12. 5. 2020

Zámek Opočno - rozhodnutí v obnoveném řízení (dokazování rasové perzekuce)

Česká republika
NÁLEZ
Ústavního soudu
Jménem republiky

Ústavní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Jiřího Zemánka a soudců Josefa Fialy a Radovana Suchánka (soudce zpravodaje) o ústavní stížnosti stěžovatelky Kristiny Colloredo-Mansfeldové, zastoupené JUDr. Jakubem Fröhlichem, advokátem, sídlem Spálená 84/5, Praha 1 - Nové Město, proti usnesení Nejvyššího soudu ze dne 1. února 2017 č. j. 28 Cdo 3893/2016-1536, usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 21. dubna 2016 č. j. 26 Co 421/2015-1503 a usnesení Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou ze dne 22. září 2015 č. j. 12 C 6/2015-1227, za účasti Nejvyššího soudu, Krajského soudu v Hradci Králové a Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou, jako účastníků řízení, a státní příspěvkové organizace Národní památkový ústav, sídlem Valdštejnské náměstí 162/3, Praha 1 - Malá Strana, zastoupené Mgr. Jiřinou Svojanovskou, advokátkou, sídlem Šilingrovo náměstí 257/3, Brno, jako vedlejší účastnice řízení, takto:

Ústavní stížnost se zamítá.

Odůvodnění:

...

Poučení: Proti rozhodnutí Ústavního soudu se nelze odvolat.

V Brně dne 12. května 2020

Jiří Zemánek v.r.
předseda senátu

Odlišné stanovisko soudce Jiřího Zemánka ve věci III. ÚS 1283/17

Většinový názor členů III. senátu, vyjádřený v zamítavém nálezu k ústavní stížnosti stěžovatelky Kristiny Colloredo-Mansfeldové, se odchyluje od právního názoru Ústavního soudu vysloveného ve věci stejné stěžovatelky v nálezu ze dne 5. 3. 2014 [sp. zn. I. ÚS 2430/13](#), a proto měla být otázka prokázání konfiskace majetku jejího otce v době nesvobody (od 30. 9. 1938 do 4. 5. 1945) z důvodů rasové perzekuce jako jedna z podmínek přezkumu přechodů majetku nastalých mimo rozhodné období (od 25. 2. 1948 do 31. 12. 1989) podle § 3 odst. 2 zákona č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích, předložena k posouzení plénu podle § 23 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu.

Podle bodu 36 uvedeného nálezu "K naplnění podmínek § 3 odst. 2 zákona o mimosoudních rehabilitacích dostačuje, pokud jsou rasové důvody ... přítomny, i kdyby působily společně s dalšími důvody zášti okupačních orgánů k perzekvované osobě. Není přitom nutné, ba v rozhodování soudních orgánů demokratického právního státu by bylo i nevhodné, aby bylo jasně prokazováno, zda stěžovatelčin otec byl židovského původu ve smyslu takzvaných

norimberských zákonů ... Dostačuje zjistit, zda okupační orgány mohly takového přesvědčení nabýt. Podstatné tedy je, zda okupační orgány mohly učinit úvahu, že politické postoje a aktivity stěžovatelčina otce mohly mít spojitost s jeho rasovým původem, jenž byl tvrzen v uvedeném německém výmarském historicko-genealogickém kapesním seznamu veškeré šlechty židovského původu roku 1913, což z tohoto důkazu předloženého stěžovatelkou činí důkaz zásadní a rozhodující."

Namísto následování tohoto relevantního judikturního výkladu zmíněného ustanovení zákona o mimosoudních rehabilitacích Ústavním soudem se většinový názor III. senátu vrací k - již do určité míry překonanému - úzkému vymezení podmínek majetkových konfiskací, jichž se dopustily okupační orgány, podle nálezu ze dne 16. 12. 2004 [sp. zn. III. ÚS 107/2004](#). Ten omezil možnost přezkoumávání s tím spojených zásahů do vlastnického práva "toliko na nejextrémnější případy bezpráví" ... "jimiž je nutno rozumět jen nejkřiklavější formy rasismu, páchané za 2. světové války zejména formou holocaustu", přičemž perzekuce byla motivována alespoň zčásti, nikoliv nutně výlučně, důvody rasovými, vedle důvodů jiných, např. zjištěných.

Odvolává-li se většinový názor III. senátu na vůli "restitučního" zákonodárce, podle níž nelze odčinit všechny v minulosti způsobené majetkové křivdy, nýbrž jen křivdy "některé", jakož i na princip právní jistoty jako základní náležitost demokratického právního státu a ústavně zaručené právo na ochranu vlastnických poměrů, které nastaly v důsledku pozdějších majetkových přesunů, pročez "musí být v řízeních před obecnými soudy prokázáno, že vlastnické právo bylo konkrétní osobě odňato právě z důvodu její rasové perzekuce" (bod 31.), pak vzhledem k dostupnosti informace o židovském původu stěžovatelčina otce pro okupační orgány a k obtížím spojeným s bezprostředním listinným prokazováním rasové motivace konfiskace jeho majetku po více než 70 letech je takový výklad naplnění podmínek § 3 odst. 2 zákona o mimosoudních rehabilitacích v rozporu s principem in favorem restitutionis, jenž - i jako mravní imperativ - ovládá restituční judikaturu Ústavního soudu od počátku.

Spatřuje-li většinový názor III. senátu v takovém postupu "ignoraci" zákonem stanovených podmínek a mezi obnovy vlastnického práva podle restitučních předpisů, která není v souladu s jejich smyslem a účelem (bod 31.), ale nástrojem obcházení požadavku prokázat rozhodné skutečnosti, potom nemohu než pokládat takový názor za projev souhlasu s šikanózní aplikací zákona, který není hoden Ústavního soudu jako soudního orgánu ochrany ústavnosti podle čl. 83 Ústavy.

V Brně dne 12. května 2020

Jiří Zemánek

(viz Nález Ústavního soudu České republiky ze dne 12.5. 2020, sp. zn. III.ÚS 1283/17, [cit. 2021-07-04]. Dostupné online: <http://nalus.usoud.cz/Search/GetText.aspx?sz=3-1283-17>)

Nahoru/Up